



*Vrijdag 24 februari 2012*  
*Basiliek van Santa-Maria-Maggiore*  
*Homilie tijdens de Eucharistieviering*

Broeders en zusters,

In 431 vond in Efese, in het huidige Turkije, een belangrijk oecumenisch concilie plaats. Alle bisschoppen van de toenmalige kerk waren uitgenodigd. Ze gaven aan Maria de titel van “Moeder van God”. Ter herinnering aan dat concilie liet paus Sixtus III in Rome op de Esquilijn de eerste kerk bouwen, toegewijd aan Maria. De basiliek van Santa Maria Maggiore is de moederkerk van alle kerken in het westen die toegewijd zijn aan Maria. Onder het hoofdaltaar staat een relikwie van de kribbe van Bethlehem; zij herinnert aan het belangrijkste moment uit het leven van Maria, toen zij moeder van Jezus werd. In de prachtige mozaïek bovenaan de apsis zie je hoe Jezus een kroon plaatst op het hoofd van Maria, koningin van de hemel. In de linker zijbeuk hangt een oude icoon van Maria, die door de gelovigen van Rome wordt vereerd als “Maria salus populi romani” (Maria redding van het volk van Rome). Tot deze icoon van Maria nam het volk van Rome zijn toevlucht in alle moeilijke momenten van de geschiedenis.

Het is goed dat wij onze bedevaart kunnen afsluiten bij Maria. In de vorige dagen zijn we bij de apostelen geweest, vooral bij Petrus en Paulus. Nu komen we bij haar, die we ‘Moeder van God’ en ‘Moeder van de Kerk’ mogen noemen. Vanavond of morgen zal ieder van ons weer thuis zijn in het eigen gezin, de eigen familie of de eigen gemeenschap. In deze eucharistieviering willen we bidden voor allen die thuis op ons wachten en met wie we ons tijdens deze bedevaart nauw verbonden hebben gevoeld. We vertrouwen onze gezinnen en families toe aan de voorspraak van Maria.

Een Vlaamse missionaris had in China harde tijden meegemaakt, na de doorbraak van Mao en het communisme. Hij verbleef er een lange tijd in gevangenschap. Wat hem in die moeilijke tijd recht hield, zegde hij, was zijn vertrouwen in Maria. Hij vatte haar leven samen in drie woorden: fiat, magnificat en stabat. Het zijn drie Latijnse werkwoorden uit het Nieuwe Testament, die samen een profiel schetsen van wie Maria was.

“Fiat” is het antwoord dat Maria gaf aan de engel, toen haar gevraagd werd om moeder van Gods Zoon te worden: “Mij geschiedde naar uw woord”. Maria wist niet wat haar overkwam. Ze wist niet waaraan ze begon en ze wist niet hoe het zou eindigen. Maar ze had vertrouwen. Ze gaf een jawoord, in het vertrouwen dat God haar zou bijstaan en de Geest haar zou leiden. Dat jawoord heeft ze nooit teruggetrokken, ook niet toen het lot van Jezus en de leerlingen haar veel pijn bezorgde. Dankzij het jawoord van Maria kon Jezus mens worden, onze broeder en onze Heer. Vandaag bidden we dat het jawoord van Maria in ons bisdom niet mag verstommen. Jongeren die ja-zeggen op de vraag om gedoopt en gevormd te worden.

Echtparen die elkaar hun jawoord geven, wanneer ze samen in het huwelijk stappen en een nieuw gezin stichten. Mannen en vrouwen die ja-zeggen op de roeping om Jezus te volgen langs de weg van het priesterschap, het religieuze leven of in een pastorale taak. Zieken die ja-zeggen op de vraag om hun lijden op te dragen tot zegen van anderen. Aan Maria vragen we om over al die jawoorden te waken en om ze te behoeden, met moederlijke zorg.

“Magnificat” is de aanhef van het danklied van Maria: “Mijn hart prijst hoog de Heer, van vreugde juicht mijn geest om God mijn redder”. Het danklied van Maria staat helemaal aan het begin van haar verhaal, nog voor Jezus geboren was. Het is geen onstuimig of oppervlakkig lied. Het is het lied van een gelovige vrouw. Haar vreugde heeft alles met God te maken, meer dan met zichzelf. Dat God nabij komt en zijn volk niet vergeet, dat Hij kleinen groot maakt en rijken met lege handen heen stuurt, dat maakt haar blij. Dat zij mag meewerken met God en zorg mag dragen voor zijn Zoon, dat maakt haar gelukkig. Dat zij bij de leerlingen mag blijven, ook na de dood en de Verrijzenis van Jezus, en zien hoe de Geest over hen neerdaalt, dat is haar vreugde. Zingen hoort bij de vreugde van het Evangelie. Aan Maria vragen wij om de vreugde die het geloof kan schenken. Dat wij, ondanks pijnlijke ervaringen, uit ons geloof vreugde en vertrouwen mogen putten. En dat het aan ons mag te zien en te horen zijn!

“Stabat” is het derde werkwoord dat de missionaris naar voor haalde. Maria “stond” onder het kruis. Toen haar Zoon aan het kruis hing, was Maria in de buurt, als één van de weinigen die bij Jezus gebleven waren. Ze ging er niet onderdoor. Ze droeg het lijden van Jezus mee, sterk en staande. Zij wilde voor Hem een steun zijn, tot op het laatst. In alle moeilijke tijden zijn gelovigen met hun verdriet en onzekerheid bij Maria gekomen. Aan het slot van onze bedevaart bidden we voor de zieken van ons bisdom, voor wie lijden onder een verlies of een mislukking, voor wie worstelen met soms uitzichtloze vragen. Wij bidden dat ze, onder het kruis, bij Maria sterkte en vertrouwen mogen vinden.

Het bisdom Antwerpen is toegewijd aan Maria. In deze bedevaart willen wij haar danken voor wat wij in de voorbij vijftig jaar aan geloof, hoop en liefde hebben mogen ontvangen. We zeggen haar dank voor het welslagen van deze diocesane bedevaart. Aan haar voorspraak vertrouwen wij ook de komende jaren toe. Dat Maria ons dichter bij mag brengen bij Jezus en bij de mensen, van wie zij de hemelse moeder is.

Amen.

+ Johan Bonny  
Bisschop van Antwerpen